

gospoda Gustava grofa Thurn-Valsasine, na čegar rakev položila je zbornica venec in čegar pугreba se je udeležil on z več gospodi zborničnimi svetniki. Govornik prosi zbornico v znamenje, da ga hoče v dobrem spominu ohraniti, da vstane s sedežev. Zbornica to stori.

I. Rapisnik zadnje sednje ze odobri.

II. Gospod zbornični svetnik Fran Ks. Souvan poroča, da so se najodličnejši posestniki občine sodražiške obrnili do č. kr. poštne in brzojavne ravnateljstva v Trstu s prošnjo za napravo brzojavne postaje in da je c. kr. postno in brzojavno ravnateljstvo izročilo zbornici v izjavo. Odsek se je natanko pečal s prošnjo ter se uveril, da šteje občina sodražiška 15 krajev, kateri so pri zadnjem številjenju imeli 2563 prebivalcev, od katerih je 732 v trgu Sodražici. Tukaj je 34 trgovcev in obrtnikov, vrhu tega je v krajih, spadajočih v občino; Zamoštec, Nova Štifta, Ravni dol, Šigmarice, Podklanec, Globelj in Vinice 47 obrtnikov. Posebno je treba poudariti, da je vrhu tega v Sodražici znatna trgovina z lesnim blagom kot domačimi obrtnimi izdelki, kateri se koti retre, sita, škafi, skledc itd mnogo prodajejo na vse strani. Vrhu tega pospešovala bi naprava brzojavne postaje znatno tudi ostalo trgovino. Gozdovi so toliki, da se znatno izvažajo rezan in drug les ter tudi lesno blago. Odsek priznaje z ozirom na zdanje trgovinske odnose, da je potreba brzojavne postaje v Sodražici, ter predlaga: Zbornica naj priporoča napravo te postaje pri poštne in brzojavnem ravnateljstvu v Trstu. — Predlog je bil sprejet,

III. Gosp. zbornični svetnik Karol Luckmann poroča, da je linška zbornica poslala prepis peticije, s katero se je obrnila radi obdačenja podružnic do c. kr. finančnega ministerstva, naši zbornici s prošnjo, da **podpira to peticijo**.

V peticiji se navaja, da je uprašanje obdačenja tistih podružnic, katere si ustanavljajo posamične tvornice za prodajanje svojih izdelkov zunaj svojega obrtvališča, nadalje tistih podružnic, ki si jih ustanavljajo banke in druge družbe, treba zakonito urediti. Samo ob sebi se umeje, da je glavno podjetje s svojimi nesamostalnimi podružnicami vred le jeden jedini davčni objekt in da se sme obdačiti le z jedno jedino dobitkovino in dohodarine.

Za državo je vsekakor vse jednako, kje se jej plačujejo davki. Za njo je vse jedno, ali se jej ves davek, ki ga ima plačati katera tvrdka, plačuje na Dunaju, ali le jeden del pri davčni blagajnici v mestu glavnega podjetja, drug del pa pri davčni blagajnici v stajališču njenih podružnic.

Toda to uprašanje je zelo važno za deželo in občine, v katerih se nahajajo take podružnice, kajti ker si morajo največji del svojega potrebnega denarja omisliti z dokladami od davkov, imajo tudi pravico do tega da taka s podružnicami spojena podjetja ne plačajo svojih davkov vseh v mestu glavnega podjetja, ampak po

razmerni razdelitvi tudi v stajališčih posamičnih podružnic.

V prvem slučaju ne doprinašajo ta podjetja čisto nič k deželnim in občinskim bremenom stajališča svojih podružnic, ker je gotovo neopravičeno, ako pomislimo, da imajo te podružnice in njih uradniki svoje koristi od občinskih stroškov za ceste, zdravstveno redarstvo, šole itd, in bi tedaj morali tudi razumno k temu doprinašati.

Dežele in občine imajo tedaj pravico zahtevati, da take v njih področje nahajajoče se podružnice tudi prevzamejo razumno njih bremena, a to bode, ker se zdaj ves davek plačuje le v mestu glavnega podjetja, le s tem mogoče, da se z zakonom določi, da s podružnicami spojena podjetja le primeren del svoje dobitkovine in dohodnine plačajo v mestu glavnega podjetja, drugi del pa bo razmerni razdelitvi davčnim uradom tam, kjer so podružnice.

Kako to razdelitev urediti, to more dognati po unanjih znamenjih o obsegu glavnih podjetij ali podružnic.

Konečno je treba še omeniti, da s to preuredbo prakse, za katero se tu gre, ne bi bila taka s podružnicami spojena podjetja bolj obremenjena, kajti, kakor za državo, tako je tudi za podjetje vse jedno, ali naj ves davek v mestu glavnega podjetja, ali pa le jeden del v ostalem enakih davkov plačajo tamkaj, drugi del pa pri podružnicah. Doklade, ki bi jih imele plačevati te tvrdke, bile bi navadno manjše, ker so v navadnem mestu glavnega podjetja, namreč na Dunaju, večje deželne in občinske doklade, nego v deželah.

Odsek pritruje temu in predlaga: Zbornica naj priporoča prošnjo linške zbornice. — Predlog je bil sprejet.

(Dalje prihodnjič.)

Naši dopisi.

Iz ljubljanske okolice. 30. avgusta (Šolsko). Šolstvo je v tem okraju v pretečenih šestih letih prav pošteno napredovalo. Nove šole ustanovile so se v Hrušici in Pirničah; stare razširile pa na Vrhniki, Dobrovi v Šiški in Preserji. Nove šole enorazrednice v Bevkah, Tomišlju in pri sv. Martinu ob Savi bodo se v kratkem ustanovile, a one v Borovnici, na Igu in v Šmariji pa razširile v tri in štirirazrednice. Da se šolstvo v tem okraju tako krepko razvija, gre vsa čast in hvala v prvi vrsti neutrudljivemu delovanju p. n. gospoda c. kr. okrajnega glavarja Janeza Mahkota, kateri za napredek šolstva v svojem okraju v resnici prav po očetovsko skrbi. V drugi vrsti je pa tudi učiteljstvo sploh za šolo vestno vneto in zelo delavno.

Na Vrhniki in v Šentvidu nad Ljubljano nameravajo se ustanoviti obrtniško-nadaljevalni tečaji za mladino temu poduku pristopno.

Rednih šol bilo je v tem okraji pretečenega šolskega leta 27, šole za silo pa 3 na Golem, pri sveti Katarini in v Podlipi, dalje ena privatna šola v Medvodah in dve ekskuredni šoli: v Bevkah in Tomišlju.

V vsem skupaj bilo je 16 eno, 8 dvo, — 1 tri, — in 2 štirirazrednih šol. Na vseh eno-in-dvorazrednicah bil je poduk poludneven; le na dekliški dvorazrednici na Vrhniki podučevalo se je celodnevno. Slučaji bili so pa tudi nanesti, da se je bilo v nekaterih razredih na čveterorazrednicah v Šentvidu in na Vrhniki moral za časno poludnevni poduk vpeljati. Tako bil je skoz celo leto celodnevni poduk edino le na trirazrednici v Šiški. Edina vrhniška šola bila je po spolu ločena.

Na šolah tega okraja podučevalo je 36 učiteljev in 7 učiteljic. Od vseh teh bili so le 4 učitelji se zrelostnimi vsi drugi učitelji in učiteljice pa sé spričali učiteljske sposobnosti prevideni. Brez vsakih učiteljskih spričeval podučevali so samo učitelji za silo. Veroučiteljev bilo je 33. V ženskih ročnih delih podučevalo je deklice 9 privatnih oseb in 7 izprašanih učiteljic iz tega predmeta. Premeščena bila je med šolskim letom gospodična Rozman iz Dobrove v Kropo; njeno mesto podeljeno bilo je izprašanemu kandidatu g. Primožiču, začasnemu suplentu na vadbici c. kr. učiteljišča v Ljubljani. Gosp. učitelj Suhadobnik v Šmartinjem pod Šmarno goro bil je upokojen; to mesto podeljeno bilo potem g. J. Črnagoju. Umrli je med šolskim letom g. nadučitelj Primož Ušeničnik na Igu.

Šolska poslopja so sploh v dobrem in prav dobrem stanu; le na treh krajih ne zadostujejo. Tudi v tem obziru se je v pretečenem šolskem letu uže precej zboljšalo, to da ne povsod. Šolska hiša mora se uže od vzunaj po snagi in čednosti od drugih poslopij v kraju ločiti! učitelji voditelji šol naj toraj vsako pomankljivost prec sproti javijo krajnim šolskim svetom, da se tako vsi nedostatki sproti odpravljajo in vsaka hiba koj zopet popravi.

Na prezračevanje šolskih sob naj se ima več pozornosti. Šolska oprava je na 7 šolah v prav dobrem, na 15. v dobrem, na 3 v zadostnem in na 2 pa v nezadostnem stanu. Prav stare klopi so na 9, a čisto nove pa na 3 šolah. Stare, nevkretne klopi naj bi se na dotičnih mestih po uplivanju šolskih voditeljev pri krajnih šolskih svetih z času primernimi novimi nadomestile.

(Dalje prihodnjič.)

S Krškega 1. septembra. Nekateri ljudje so take krvi, da jih vedno kaj šiplje ali bode. Tako je tudi nekoga dopisnika s krškega v „Sl. N.“ bodlo onih par nemških stavkov, katere je poslanec in župan V. Pfeifer dne 18. avgusta pri slavnosti mesta krškega v proslavo 40letnega vladanja cesarjevega vpletel v svoj slavnosti govor.

V kateri namen je to storil g. Pfeifer, je po vsem umevno, ako ne preziramo, da so bili pri slavnosti navzoči zastopnik vojaštva, sosednji zastopnik velikega posestva kranjskega grof Erwin Auersperg, da se je

pričakovala tje tudi gospa Hočevvarjova in da je tudi v obče še marsikedo, komur bi vsaj po volji ne bilo, ako bi bil slavnostni govor zgolj slovenski.

Res, da je bila navzoča tudi šolska mladina z učitelji, pa tudi vodja meščanske šole nagovarjal je zbrane le nemško, večina njegovih učencev, ki so nastopili oder, govorila je nemško, — tako da se nam dozdeva, da je omenjeni dopisnik moral le prav name-noma v govoru g. Pfeiferjevim dlake iskati, — ako je v par nemških stavkih njegovih našel kaj spodtakljivega. Pri slavnosti navzoče prebivalstvo Krško in gostje sprejeli so slavnostni govor z veliko in glasno pohvalo.

Slavnostni govor glasil se je tako:

Slavna gospoda!

Kedarkoli praznuje se v hiši staroslavne Habsburške rodovine slovesni dogodek, takoj s hrepene vsi narodi prostrane (širne) naše domovine pri taki slovesni priliki, ponavljati prirojene čute iskrene ljubezni in neomahljive zvestobe do presvetle vladarske hiše.

Enako vzvišene čute izražali smo 1879 l. o priliki 25 letne cesarjeve poroke, 1881. l. ob cesarjeviča Rudolfa zaročitvi in 1883. Ko smo obhajali slavnost 600 letne zveze naše dežele z Habsburško vladajočo hišo.

Zopet se bliža slovesni dan dan 40letnega vladanja Nj. Veličanstva premilostljivega našega cesarja Franca Jožefa I.

Tudi naša občina polna goreče ljubezni in glcboke hvaležnosti do Njega, ki ga zaupljivo imenujemo svojega dobrotljivega Očeta, praznuje danes pomenljivi ta praznik.

Mladih let stopil je viteški naš vladar na vzvišeni prestol v burnem času, ko so divjale politične in narodne strasti po vsi Evropi, ko so celo bratje in sinovi skupne naše domovine Austrije sovražno nasproti si stali na bojnem polju prelivaje bratovsko kri v krvavem boji.

Modrost mladnga vladarja premagala je srečno te težave, viharni valovi so se poglobili, Avstrijski narodi se umirili v kulturnem delu in napredku, tako da je naš premilostljivi vladar v očetovski ljubezni odvezal težke sponje zemljiškega jarma reševaje kmeta družne tlake, ter podelil vsim mnogojezičnim svojim narodom enake pravice, narodno ravnopravnost in ustavno življenje, kterege deležni so samopravni zbori počenši od občine do deželnega in državnega zbora.

Nopolnile so nas tedaj nove nade, požrtovalna domorodna ljubezen razgorela se je z novo silo.

Ogreti z vjenim blagim plamenom, pozabili smo kmalu krvave rane 1859 l. in 1866. l. ko so nenasitljivi Lahi s pomočjo nam vedno sovražnega zaveznika odtrgali solnčne Lombardske ravnine in krasne pokrajine Beneškega raja.

Vendar nismo zgubili poguma v tej britki nesreči, s še večjo marljivostjo posvetili smo se kulturnemu delu ter na svetovni razstavi 1873. l. s svojim velikanskim naprdkom začudili ves svet.

Nadejati se je tudi, da bode viteškega vladarja plemenito pogumno srce srečno rešilo Berolinsko častno

nalogo, ter uvedlo red in mir v sosednih deželah, kjer je dolga stoletja gospodovalo turško barbarstvo.

Tako stoji sedaj naša slavna država mogočna in ponosna med velikimi evropskimi državami. Ni ga ljudstva po vsem širokem svetu, ki bi tako zvesto udano bilo skrbnemu svojemu vladarju, kakor je Avstrijansko; vsaj pa tudi dobro zna, kako neumorno posvečuje Njegovo Veličanstvo svoje moči vsestranskemu blagostanju, kako verno deli srečo in nesrečo z zvestimi svojimi narodi, kako je blago Njegovo srce voljno nakloniti bogate podpore cerkvam, šolam i. t. d. ter usmiliti se revežev, ktere zadenejo toča, ogenj ali druge nesreče.

Še danes velja in bode veljalo do zadnjega zdihleja, kar je pred davnimi stoletji izrekel preded slavne naše cesarske hiše:

„Meine Burg schirmen nicht Graben, nicht Wall, sie schirmen die treuen Herzen dieser hier mit unbezwinglicher Wehr.“ Und so wird es bleiben immerdar als schwacher dankbarer Ersatz für weitere wertvolle Gaben, die uns des Kaisers Huld gewährt, welcher in der Unabhängigkeit der Rechtssprechung, gleichen Rechtsschutz für alle Staatsbürger gewährleistet, welcher die freie Gemeinde, als festeste Grundlage des freien Staates geschaffen, und durch Vervollkommnung der Heeresorganisation, eine wirksame Vertheidigung unseres Vaterlandes ermöglicht sowie eifrig bestrebt ist, die Segnungen elementarer Bildung, das ist jener wahren Herzens- und Charakterbildung, die der Religion und Sitte nicht entbehren kann, zum Gemeingute Aller zu machen.

Dieser Seiner Fürsorge für Cultur und Bildung haben wir es zu danken, dass unter seiner Regierung sich ein edler Bürger dieser Stadt gefunden, welcher auf diesen historischen Boden, den einst wilde Osmanen-Horden mit ihrem blutigen Handwerk tränkten, diesen herrlichen Friedenstempel zur Erziehung und Bildung der Jugend geschaffen.“

Draga moja mladina, nada naše prihodnosti, Ti stopiš nekda na naše mesto, kedar mi ostareli si poiščemo mir in počitek; Tebi izročimo zvestobo in udanost do presvetlega cesarja neskajeno. Kakor smo jo mi sprejeli neomadeževano od svojih očetov in prednikov pred davnimi stoletji; ohrani jo v čistem srcu, da jo nekda zapustiš tudi neskajeno, kot sveto naročilo vsim prihodnim rodovom.

Naj nam vsim ostane v neugasljivem spominu veličastni današnji praznik, ktereга naudani goreče ljubezni in hvaležnosti do našega cesarja obhajamo danes ob bregovih bistre Save in prijaznih vinskih goric z vročo željo:

Naj Vsigamogočni vedno čuva premilostljivega Vladarja, ktereга mila roka naj nam bodo vsigdar varno zavetje v vseh naših težnjah in potrebah.

Bog ohrani, Bog obvaruj nam cesarja, Austrijo!

Slava našemu milostljivemu cesarju Franc Jožefu I.

Iz Ljubljane. — Nov deželni glavar kranjski. Ravno pred tednom, dne 29. avgusta, ko smo imeli še sprejeti v „Novice“ zadnje novice, došla nam je uradna vest, da je za deželnega glavarja Kranjske imenovan gos. dr. Poklukar. Naj nam p. n. čitatelji naši ne zamerijo, da nismo te novice naznanile že pred tednom, ako ravno bi bili to mogli storiti prvi med vsemi ljubljanskimi listi.

S tem imenovanjem je toraj konec storjen onem vgibanju, kedo izmed poslancev deželnega zbora pride na mesto predsednikovo v deželnem zboru in odboru. Ne glede na osebo imenovanega, smemo trditi, da sme dežela Kranjska in pa izrekoma tudi slovensko prebivalstvo, po vsem zadovoliti se s tem, da je deželni glavar, proti prejšnjih časov redni navadi, vzet izmed narodno-slovenske večine, in ker je izvoljenec načelnik kluba narodnih deželnih poslancev, sme se sklepati, da je hotelo Njegovo Veličanstvo po predlogih Svoje vlade odlikovati Slovence v deželi sploh s tem, da je najvišje dostojanstvo avtonomnega oblastva, podelilo oni osebi, katero so si narodni poslanci sami in prosto zbrali za svojega načelnika.

Pa zadovoljnost o tem imenovanju veselo odmeva z vseh krajev dežele in tudi od prijateljev naših izvan naše vojvodine.

Ne omenjamo več brzojavnih pozdravov, ki so došli novemu glavarju, od posameznih tovarišev, prijateljev in rodoljubnih častiteljev, društev in občin n. pr. občine Novomesto, Vrhnika, Vipava, Dolenji-Logatec in Bled med drugimi navedemo pa ono došlo z mesta Lož-a ki se glasi:

„Občina mesta Lož častita svojemu zastopniku, kot novemu deželnemu glavarju, k njegovemu zasluženemu imenovanju in izrekuje prepričanje, da se bode tega imenovanja radovala vsa kranjska dežela!“

Enako gorak odmev nahaja to imenovanje na Primorskem, Tirolskem, Moravskem in Češkem. Posebno prijazen je novemu glavarju iz Prage došli pozdrav deželnega maršala Češke kneza Jurja Lobkovica, ki se glasi: „Moja najboljša vošila! Veselim se, da Vas zopet morem pozdraviti kot svojega kolega!“

Občina, v kateri je glavar do sedaj redno bival: Dobrova pri Ljubljani, izrazila je svoje veselje in sočutje s tem, da je dne 29. avgusta zvečer, ko se je z Ljubljane zvedila ta novica, nad hišo izvoljenca pod cerkvenimi lipami dala z možnarji streljati celo uro od 8 do 9. ure, drugi dan prišli so mu čestitat trije odlični občani in nedeljo večer so mu domači pevci zapeli vrsto lepih pesem pred hišo. Narodna stranka na Kranjskem sme se ponašati, da ima na razpolaganje za to dostojanstvo več izvrstno sposobnih zastopnikov. Novo imenovani glavar pa se sme nadejati, da bode s podporo vseh prijateljev mogel nositi častno to dostojanstvo v blagor dežele in naroda.

Minuli ponedeljek pozdravili so gg. deželni odborniki novega glavarja v njegovi pisarni v dvorci, glavarjev

namestnik cesarski svetnik Murnik pozdravil je v imenu odborov, čestitaje mu k Najvišjem imenovanju z prav srčnimi besedami. Potem zahvalil se je glavar z enako gorkim kratkim odgovorom vsemu odboru in vsakemu odborniku posebej s prošnjo, da naj ga prijazno podpirajo pri delovanju v blagor dežele.

Potem nastopili so vsi uradniki s predstojniki posameznih uradov na čelu. Na pozdrav g. odbornika Detela zahvalil se je glavar, je omenjal posla svojega deželnega odbora in deželnih uradov ter priznajoč povoljno delovanje deželnih uradov, izrekel glede prihodnosti nado, da se iz deželnega zbora, iz vse dežele in družih krogov, ki poslujejo z deželnimi uradi, ne bode čulo drugega kot hvala. Potem je glavar na kratko nagovarjal posamezne višje uradnike, si je dal po primerju Fuchs-u predstaviti nekatere še neznane mu zdravnike in je s tem sklenil predstavljanje.

Včeraj došla se je deželnemu glavarju pokloniti deputacija mesta Idrije, z g. županom Stef. Lapajnetom na čelu.

— Zgradba potoka Trebiža pri Radečah vrši se v smislu sklenjene deželne postave in dne 30. avgusta prišla sta si prevzvišenosti gg. poljedelski minister grof Falkenhayn in predsednik najvišjega računskega dvora grof Hohenwart ogledat zgradna dela, začasna bivališča delavcev kaznjencev in pa vlni pogoreli del radeške vasi. Visoka obiskovalcabila sta z streli možnarjev sprejeta, dvorni svetovalec Salzar predstavil je prevzvišenistoma navzoče gospode, občinski svetovalec Kirchmayer se je ministru zahvalil v občine, belo oblečena deklica pa mu je izročila šop iz gorskih cvetic. Potem ogledala sta si visoka gospoda že v izdatni meri dognana zgradna dela ter se po poslovljenju vrnila na Trebiž.

— Dolžne pisma novega 4% posojila kranjske dežele, prodajajo se po dovolenju c. kr. finančnega ministerstva, prosto na borsah. V Ljubljani posredujete to prodajo trgovca I. C. Mayer in pa Lukmann. Ker se posojilo v 40 letih gotovo vrne v polni vrednosti, za kolikor se pisma glase, toda imajo tudi dolžna pisma, akoravno se obrestijo s štirimi gl. od sto primeroma visok kurs (ceno) namreč 98 gl. 75 kr. do 99 gl. 25 kr. za 100 gl. nominalne vrednosti.

— Sijajno praznovanje 25 letnice obstanka Ljubljanskega „Sokola“ vršilo se bode v navzočnosti mnogobrojnih unajnih gostov s Hrvatskega in Českega dne 8. in 9. t. m. Spored obsega: sv. mašo, skupni obed, javna telovadba, tekmovalna dirka slovenskih kolesarjev, ples, izlet na Rožnik, tekmovalna telovadba, slavnostni občni zbor, popoldne banket na starem strelišči, zvečer gledališna slavnostna predstava v Či-To kaže, da se bode 25 let stari pokazal v vsi svoji kraposti in sijajni svitlobi in da bode splošna vdeležba veličastna.

— Smrt pobera. — Dne 31. avgusta umrl je v Ljubljani po dolgem bolehanju, c. kr. okrajni glavar in in bivši kočevski poslanec g. W. Dollhoff v starosti 63 let. Malo pred umrl je vpokojeni svetovalec nad sodnije Graske g. dr. E. pl. Lehmann v 72. letu starosti; dalje umrl je v Trebnem bivši ljubljanski mestni fizik dr. Kovatsch. Včeraj pa je umrl v Mokronogu z ljubljanskih narodnih krogov dobro znani trgovec Ivan Tisen, še le 41 let star in včeraj zvečer ob 11 $\frac{1}{4}$ uri je umrl moč stare korenine gosp. Anton Povše, oče čitateljem „Novic“ dobro poznanega strokovnjaka v kmetijstvu g. vodje Fr. Povšeta o starosti 86 let. Naj jim bodo zemlja lahka!

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Nepričakovan prihod Ruske carovne v Gmunden iznenadil je kroge, ki si vredujejo svoj red za dalj časa naprej. Naravno je vitežki naš cesar porabil to priliko gostoljubno pozdraviti k nam došlo sosedno vladaribo. Takoj odpeljal se je v Gmunden in akoravno se mu je bilo moč, tam pri svojih gostih muditi se le malo nad 2 uri, opravil je vender ta posel sosedne prijaznosti, potem pa se takoj odpeljal v Pizek na Češko k vojaškim vajam.

Vaje vršile so se v popolno zadovoljnost cesarjevo, on sam pa je bil povsod, kjer koli se je prikazal sprejet z živahno navdušenostjo. Nadvojvodi in pa vojaški zastopniki bili so pri vajah navzoči.

Ruska. — Carska rodbina nastopi danes potovanje proti jugu v bližino Kavkaško, za kar je odločen čas dveh mesecev, ob enem predenejo se vojaške vaje pri Elizabetnem Gradu, katerih se udeleži tudi car.

Srbska. — Videti je, da kralj namerava izvan dežele ostati, dokler njegova pravda o ločitvi zakona ni rešena. S Tobleh vrnil se je skoz Ljubljano proti jugu, se je mudil dva dni v Postojni, ostane tri tedne v Opaciji potem nekaj časa v Gleichenbergu in se koncem tega mesca vrne nazaj na Srbsko.

Žitna cena

v Ljubljani 25. avgusta 1888.

Hektoliter: pšenice domače 6 gold. 95 kr. — banaške 7 gold. 32 kr. — turšice 5 gold. 70 kr. — soršice 5 gold. 75 kr. — rži 5 gold. 30 kr. — ječmena 3 gold. 10 kr. — ovsa 4 gold. — kr. — ajde 5 gold. 60 kr. — ovsa 2 gold. 44 kr. — Krompir 2 gold. 05 kr. 100 kilogramov.

V Kranji 27. avgusta.

Hektoliter: Pšenica 6 gold. 18 kr. — Rž 4 gold. 55 kr. — Oves 2 gold. 60 kr. — Turšica 4 gold. 54 kr. — Ječmen 1 gold. 22 kr. — Ajda 4 gold. 22 kr. — Slama 100 kilogr. 1 gold. 60 kr. — Seno 2 gold. — kr. — Špeh 1 kilogr. 44 kr.